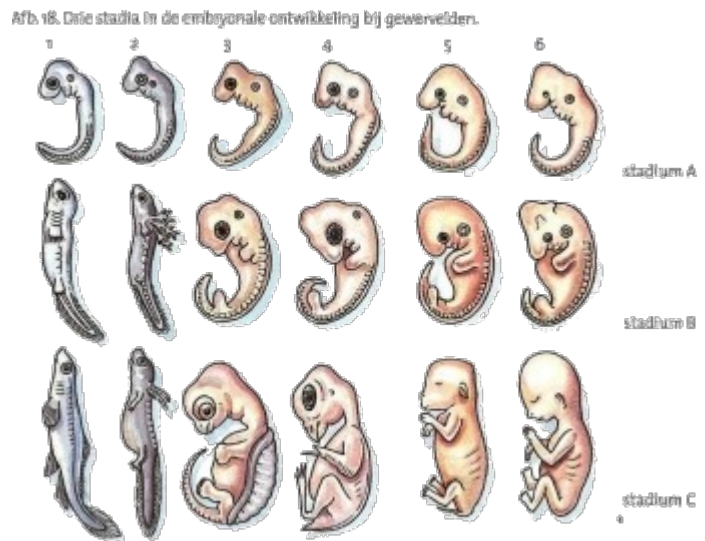

[Weerleggingen van pagina 237](#)

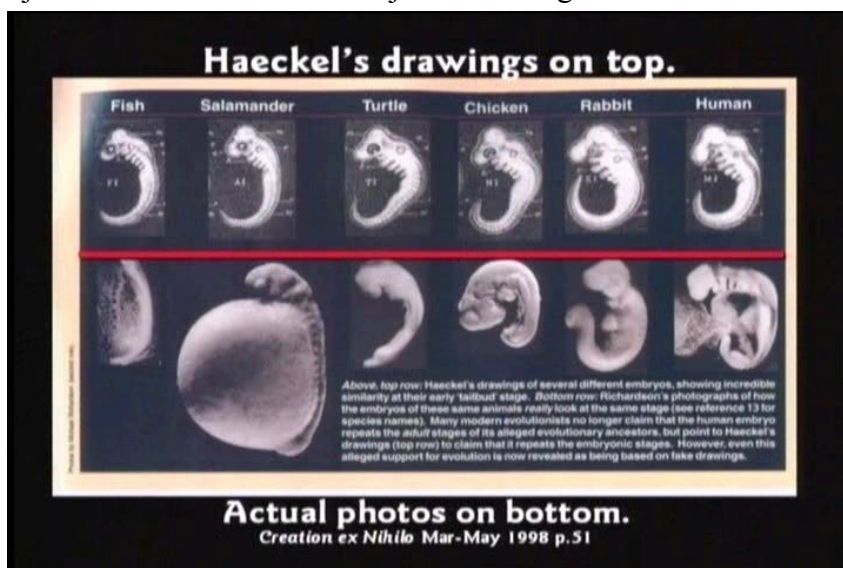
"Overeenkomsten in embryonale ontwikkeling"

De Duitse tekenaar, dr. Haeckel, heeft dit in 1870 getekend. Hij was een vooraanstaande bioloog die veel onderzoeken deed naar embryo's. Darwins boek was net 5 jaar oud en kon wel wat bewijs gebruiken daar veel wetenschappers deze theorie nog niet echt zagen zitten. Haeckel heeft als 'bewijs' de tekeningen gemaakt en daarbij verschillende aantekeningen gemaakt. Zo zouden alle embryo's in het prille begin kieuwspleten hebben. Dat zou bewijzen dat we allemaal de zelfde voorouders hadden. Hij vertelde dat menselijke embryo's eigenlijk nog helemaal geen mens waren maar veel meer op een hagedis in wording leken.

Dr. Haeckel werd 5 jaar later, door de universiteit waar hij werkte, teruggefloten. Na 5 jaar onderzoek kwam de universiteit tot de ontdekking dat Haeckel de tekeningen had aangepast zodat ze meer op elkaar zouden lijken. Zelfs van kieuwspleten was geen sprake. Het is al vele decennia bekend is dat menselijke embryo's nooit 'kieuwspleten' hebben. Deze 'faryngische bogen', zoals ze feitelijk heten, of 'keelzakjes', hebben nooit een ademhalingsfunctie en zijn nooit 'spleten' of openingen. Ze ontwikkelen zich tot thymusklieren (zwezerik), parathyroïdklieren (bij schildklier) en middenoorkanalen. Haeckel heeft openlijk toegegeven dat hij opzettelijk vervalst heeft. Hij werd ontslagen.

Nu, 135 (2010) jaar later, worden zijn tekeningen nog steeds gebruikt om evolutietheorie te bewijzen. De embryo's die Haeckel getekend heeft lijken absoluut niet op de werkelijke embryo's kijk maar eens naar de werkelijke afbeeldingen hier onder:

[Lees ook de aanvullingen!](#)

"Andere overeenkomsten"

Hier wordt over celdeling gesproken. Er wordt verteld dat de celdeling bij vrijwel alle organismen hetzelfde verloopt. Ook DNA structuren lijken op elkaar. Dit is een misleidend argument voor de evolutietheorie. In de tijd van Darwin had men geen idee van de samenstelling van cellen. Ernst Haeckel (dezelfde als van de embryo tekeningen) stelde dat de cel niets meer was dan een klompje slijm, een soort jelly.

Als je zo op het eerste gezicht kijkt naar de natuur om je heen dan kan je waarnemen dat heel veel dingen op elkaar lijken, maar...

We leven nu in een tijdperk waarin het mogelijk is om dieper te kijken.

De cel bijvoorbeeld is een complete fabriek die zichzelf controleert.

Het onderzoeken op moleculair niveau noemen we biochemie.

De evolutietheorie moet nu opboksen tegen de waarnemingen van de biochemische wetenschap.

De celdelingen mogen dan op elkaar lijken, de manier waarop die deling aangezet wordt (moleculair niveau) is zo ontzettend verschillend van elkaar dat het vergelijken een onzinnige bezigheid is geworden.

En dan nog maar niet te spreken van de verschillen aan informatie in het DNA.

Men weet nog weinig van het mechanisme dat de deling in werking stelt. We weten wel dat de aanzet tot deling per organisme ontzettend kan verschillen.

